ANUL IX No. 2624 — EDIȚIA A TREIA — DUMINECA 1 SEPTEMBRE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administrației
In Județe şi Streinătate prin mandate poştale

	Țară	Streinătate
Un an	30 Lei	50 Le
Şase luni	15	25
Treĭ luni	8	13

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEȚE se primesc numa la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV	0,30 b. linia	
„ „ „ III	2,— leĭ	„
„ „ „ II	3,— „	„

Un număr vechiŭ 20 Bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Regele și D. Sturdza

SĔLBĂTĂCIĬ MILITĂREŞTI

Amicul meŭ Const. Mille a scris acum treĭ zile un prim-Bucureştĭ contra membrilor consiliuluĭ de rĕzboiŭ, carĭ aŭ condamnat pe rezervistul Iacob Țăranu la un an de închisoare.

Acest articol este un avânt de legitimă indignare, un strigăt de revoltă sufletească contra celor şase sĕlbaticĭ carĭ aŭ pronunțat acea infamă sentință, fără sĕ fi avut un martur măcar, care sĕ declare că acuzatul a insultat pe un superior.

Ce doveẓĭ a adus, pentru susținerea rechizitoruluĭ seŭ, procurorul militar ?—Nicĭ una.—Prin urmare pe ce considerente şi-a bazat oare consiliul de rĕzboiŭ sentința sa ?

Aceĭ cincĭ membri aĭ consiliuluĭ de războiŭ nu aŭ fost judecătorĭ ;—eĭ aŭ fost călăĭ cărora li s'a ordonat a trimite la închisoare pe inocentul rezervist Iacob Țăranu. Această a mea afirmare este foarte adevărată, căcĭ reporterul nostru a auzit o mică convorbire între douĭ ofițerĭ asupra rezultatuluĭ procesuluĭ : — *orĭ cât de bine şi de frumos va vorbi Disescu, orĭ cât de puternică va fi argumentarea apărăreĭ sale, este ordin de sus să sĕ condamne Iacob Țăranu.*

Ordinul de sus a venit de la ministruĭ de războiŭ, care, ca comandant al corpuluĭ al 4-lea de armată în Iaşĭ, critica cu multă asprime, față de cîțĭ-va prietenĭ intimĭ, această odioasă lege, care pune pe tineriĭ rezerviştĭ, până la 30 de anĭ, la discreția unor ofițerĭ fără conştiință, fără inimă.

Reacționarul ministru de rĕzboiŭ Jack Lahovary a supus deliberăreĭ Corpurilor Legiuitoare conservatoare această odioasă lege, pe care slugarnicele majorităţĭ catargiste s'aŭ grăbit a o vota. Astă-zĭ, colectivistul ministru, generalul Budişteanu, îngenuncheat de veninosul şi pizmatarul sĕŭ şef Dim. A. Sturdza, în loc de a o da uĭtăreĭ până la prorogarea eĭ, o aplică cu cea maĭ ruşinoasă persistență.

Această stărpitură, care a scuipat pe întregul sĕŭ trecut din opoziție, promisese, în programul partiduluĭ național-liberal din 1892, că *codul de justiție militară să fie supus uneĭ reviziunĭ, pentru a se lasa în competința tribunalelor militare numaĭ crimele şi delictele curat militare.*

Acest odios renegat a uitat *revizuirea făgăduită a coduluĭ de justiție militară*, şi sĕ serveşte de o lege infamă, în întregul eĭ reacționarizm, pentru a ordona subalternuluĭ sĕŭ de la rĕzboiŭ trimiterea la închisoare a unuĭ rezervist, al căruĭ singur păcat a fost că, într'o întrunire la clubul muncitorilor, s'a declarat contra armateĭ permanente propunĕnd înlocuirea eĭ cu țara întreagă înarmată.

Despre insultele, pe care le-ar fi aruncat Iacob Țaranu căpitanilor Botez şi Orăşeanu, desfid pe maiorul Paleologu, care a susținut acuzarea, să-mĭ dovedească că acele insulte aŭ eşit din gura rezervistuluĭ. — Maĭ mult încă, procurorul militar ştie foarte bine că acele necuviințĭ aŭ fost rostite de câțĭ-va întrerupătorĭ.

* * *

Douĭ anĭ după rezbelul ruso-româno-turc (1877-78), m'am întîlnit cu un ofițer superior, vechiŭ şi intim prieten al meŭ, care m'a asigurat, cu cea maĭ adîncă durere, că douĭ ofițerĭ inferiorĭ, carĭ băteaŭ cu furie, pe soldațĭ în căzărmile Bucureştilor aŭ fost ucişĭ pe la spate de victimele lor.

Răzbunare soldățească ! — declar fără şovăire că nu o pot desaproba.

Miniştri de rĕzboiŭ ca generaliĭ Lahovary şi Budişteanu, sapă o prăpastie între militarĭ şi civilĭ ; — dar ceva maĭ trist, maĭ dureros, eĭ sapă o prăpastie între gradele ofițăreştĭ şi soldățime.

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA POLITICA

Progresăm

De multe rele poate fi învinovățit guvernul D-lor Sturdza şi Gogo Cantacuzino, dar are şi un lucru bun.

Trebuĭe să recunoaştem, că sub regimul actual, maĭ mult de cît sub orĭ-care altul, o mare parte din ramurile activitățeĭ publice şi private aŭ luat avînturĭ considerabile.

Presa, în primul rang, a căpătat şi capătă mereŭ o dezvoltare urjaşă, grație încurajăreĭ guvernuluĭ național-liberal. Ast-fel maĭ întîĭ, toțĭ funcționariĭ dațĭ afară de la primăria Capitaleĭ aŭ scos gazetă, fostul prefect de Huşĭ colaborează cu activitate deosebită în presa cotidiană, ĭar D. Toneanu de la Tulcea, va scoate şi D-luĭ gazetă.

Comerțul de carne omenească înfloreşte straşnic, grație uneĭ toleranțe din cele maĭ lăudabile. Pescăria se întinde idem, mulțumită încurajăreĭ abdomenialuluĭ Palladi, care a fost nevoit să elaboreze şi o lege ocrotitoare, ĭar comerțul de băuturĭ spirtoase ĭa proporțiunĭ colosale, ceea ce explică necesitatea sporireĭ patentelor, fapt care e tot-odată şi o dovadă despre excelenta politică financiară a regimuluĭ. Cît despre deverul muşamaleĭ, nicĭ țara Albionuluĭ nu ne poate face concurență.

Şi ziceațĭ că guvernul actual e aşa şi pe dincolo.

Balon.

Regele şi D. Sturdza

Politica externă şi liberaliĭ. — Chestia națională. — Tripla alianță. — Afacerĭ personale.

Politica externă şi liberaliĭ

Un fruntaş liberal iniţiat în misterele politice şi pentru care veninosul D. Sturdza e un idol, îmĭ spunea într'o seară cu multă vervă :

— «Ce tot vorbițĭ de căderea guvernuluĭ ? Aceasta n'o să se întîmple aşa de lesne.

Orĭ cîte prostiĭ ar face Sturdza — fiĭ sigur D-ta că tot nu va cădea aşa de curînd de la guvern.

Regele are tot interesul să țină pe liberalĭ la putere, chĭar de ar guverna țara cu baioneta şi gîrbaciul — de oare-ce actuala politică externă cere ast-fel !

Chestia națională

In ceea-ce priveşte chestia națională, D. Sturdza, al căruĭ naționalizm de paradă s'a manifestat din primul moment al venireĭ sale la putere, pare a fi convenit cu guvernul unguresc, după îndemnul regeluĭ nostru şi al împăratuluĭ Franz Iosef, în privința oare-căror puncte de împăcare, saŭ înțelegere între cele două popoare vecĭnic vrăjmaşe.

Ele ar consta în acordarea oare-căror drepturĭ politice fraților noştri de dincolo, bine înțeles în anumite marginĭ şi sub trista condițiune ca fruntaşiĭ luptătorĭ romînĭ să renunțe cu desăvîrşire la agitația lor de pînă acum.

De aci a provenit şi ruptura între conducătoriĭ partiduluĭ național.

Pînă cînd această chestie nu va fi definitiv tranşată, aşa ca să poată conveni ambelor naționalități din Ungaria şi să pună capăt scandaluluĭ i proceselor fără sfîrşit din Transilvania, Sturdza — care şi-a luat însărcinarea de a o rezolva cu orĭ-ce chip — nu va părăsi puterea.

Tripla alianță

Vizita împăratuluĭ Franz-Iosef în țară, orĭ cît ar considera-o gazetele oficioase şi palatiste ca un fel de curtenie între ambiĭ suveranĭ, e netăgăduit că îşĭ are importanța eĭ politică.

Se ştie că dacă țara noastră a avut o atitudine rezervată în fața alianțeĭ marilor puterĭ din Europa, totuşĭ politica eĭ, cel puțin atît cît s'a putut manifesta pe icĭ pe colo, a înclinat spre tripla alianță.

Din convorbirea pe care un ziarist de la Figaro *a avut-o cu primul-ministru austriac, şi precum şi din convingerile politicianilor fruntaşĭ din țară, rezultă că intrarea oficială a țăreĭ noastre în tripla alianță nu e atît de depărtată.*

Şi această atitudine fățişă se impune cu atît maĭ mult, cu cît agitațiile panslaviste în Orient ĭ-aŭ proporțiĭ din ce în ce maĭ marĭ.

Ea însă nu se putea face fără o pretinsă împăcare a Romînilor cu Unguriĭ, şi D. Sturdza era singurul desemnat de rege ca să facă samsarlîcul în toată această afacere, pentru a înlesni pe urmă planul regeluĭ.

Afacerĭ personale

Dar şi oare carĭ afacerĭ personale ale regeluĭ, par a sta în legătură cu şederea guvernuluĭ liberal la putere.

Se vorbeşte de un noŭ apanagiŭ pentru miciĭ principĭ, apanagiŭ pe care numaĭ o Cameră liberală l-ar maĭ putea acorda în aceste timpurĭ. Apoĭ modificarea armeĭ Manlicher, a legeĭ minelor, şi alte chestiunĭ carĭ privesc pe rege de aproape, îl fac să nu dea cu piciorul încă baraceĭ colectiviste.

Viața actualeĭ formațiunĭ ministeriale totuşĭ, chiar după colectiviştĭ, nu e de cît de o singură sesiune parlamentară.

Vip.

ACTUALITAȚI

Trandafir şi Sultanul

D. Trandafir Djuvara este un funcționar din ceĭ maĭ prima întîĭ.

E în tot-d'a-una acolo unde nu trebuĭe să fie. Aşa pe timpul cînd era revoluție la Constantinopol, toată lumea se întreba :

— Unde e Trandafir, unde e Trandafir ?

Trandafir însă ca un bărbat prudent, care are frică de puştĭ, de revolvere şi de alte bombe armeneştĭ, Trandafir s'a trezit de odată, pe ospitalierul pămînt al țăreĭ romîneştĭ, care l-a primit la sînul eĭ. Altă dată muma luĭ Ştefan cel Mare trimetea pe fiul eĭ să se bată ;

Mergĭ la bătălie, pentru țară morĭ,
Şi-țĭ va fi mormîntul coronat cu florĭ.

Romînia azĭ a devenit mamă maĭ duĭoasă şi n'a trimis pe Trandafirul *eĭ la Stambul, de cît după ce s'a isprăvit daravera.*

Azĭ, Excelența sa, în costum de gală, se prezintă Sultanuluĭ şi îĭ cere veştĭ despre revoluțiune ca să le poată şi el tranzmite guvernuluĭ. M. S. Carol I al Romîniеĭ.

Informațiunile desigur vor fi cam vechĭ, dar asta n'are a face : ele vin cel puțin din sursă autorizată.

Periplizon.

Nouă revoluție în Constantinopol

Din Constantinopol sosesc din noŭ ştirĭ din cele maĭ alarmante. Prin cercurile oficiale de acolo, circulă cu inzistență zgomotul despre nişte apropiate evenimente sîngeroase.

Turciĭ spun că revoluționariĭ armenĭ pregătesc o nouă lovitură.

Armeniĭ, din partea lor, răspîndesc zgomotul că Turciĭ proiectează nouĭ măcelurĭ mult maĭ sîngeroase de cît cele de pînă acum.

Poliția şi autoritățile militare aŭ luat măsurĭ serioase.

Panica creşte din zi în zi.

V.

Gura păcătosuluĭ

D. general Lahovary îşĭ apără infama sa lege prin ziarul *L'Independance Roumaine.* Eroul de la Cazino Sinaieĭ o fi ştiind să mînuĭască bine cărțile; stă însă, cam prost în privința condeĭuluĭ, de oare-ce articolul D sale ne dă toemaĭ deplina dovadă a reacționarizmuluĭ legeĭ sale

Ca să răspundă acuzărilor noastre, că legea sa pune pe toțĭ cetățeniĭ, pînă la 30 de anĭ, sub dependința militară, generalul pretinde că este o exagerare, de oare-ce rezervistul poate să se intereseze *de situația armateĭ*, de *organizația eĭ*, de *abuzurile carĭ s'ar putea comite*, să propună reforme, dar *nu-ĭ permis*, adaogă el, *să discute existența însă-şĭ armateĭ, propunînd desființarea eĭ.*

Va să zică, într'o țară cu libertatea conştiințeĭ înscrisă în Constituție, ĭată că toțĭ cetățeniĭ, după însă-şĭ declarația autoruluĭ legeĭ, sînt obligațĭ ca pînă la 30 de anĭ, să nu discute o cestiune mare, o cestiune care se agită în țările civilizate, un sistem de organizare militară, altul ca acela care există azĭ. Trebuĭe ca vîrsta de 30 de anĭ să fie trecută, ca cetățeniĭ să aĭbă dreptul să discute *existența chĭar a armateĭ* şi să denunțe pe ofițeriĭ carĭ bat, carĭ ucid lumea în bătăĭ, de oare-ce asemenea denunțare este socotită ca *insultă* —şi pînă la vîrsta de 30 de anĭ nu aĭ dreptul să facĭ acest lucru.

Eĭ bine acesta este infam, revoltător şi cu atît maĭ revoltător, cu cît cele zise de noĭ, sînt confirmate de însu-şĭ acela care este autorul acesteĭ legĭ, reacționare şi infame.

C. M.

Generalul Budişteanu

S'a afirmat cu drept cuvânt că acela, care a pronunțat sentința în afacerea rezervistuluĭ Țaranu a fost generalul Budişteanu, ministru de războiŭ. Faptul este cu totul posibil şi vom povesti o mică istorie care va dovedi pe deplin de ce este capabil acest militar-cazon.

Acum câțĭ-va anĭ, se dăduse în judecata consiliuluĭ de războiŭ al corpuluĭ 4-lea de armată, din Iaşĭ, pe care îl comanda actualul ministru de războiŭ — majorul Macedonschi din Călăraşĭ. Acest ofițer era acuzat că s'ar fi făcut vinovat de maĭ multe neregularitățĭ în calitate de administrator şi sub-comandant al regimentuluĭ.

Tradus înaintea consiliuluĭ de războiŭ, *el a fost pedepsit foarte uşor şi nu pentru fapte infamante.*

Această quasi-achitare a supĕrat atât de mult pe viitorul ministru de războiŭ, că a chiemat pe judecătorĭ la comandament, ĭ-a mustrat şi ĭ-a pedepsit apoĭ cu o ştergere de pe tabloul de înaintare pe un oare-care timp.

Pentru D. Budişteanu, tribunalul militar e la ordinele şefilor şi D-sa a pedepsit pe judecătoriĭ carĭ aŭ crezut altminterea ca dînsul.

Uşor se poate vedea ce batjocoră trebuĭe să fie justiția militară sub un ministru, care în calitate de simplu comandant de corp, s'a substituit tribunalelor militare, şi a pedepsit pe nişte ofițerĭ superiorĭ, carĭ aŭ avut naivitatea să creadă că sunt acolo puşĭ, ca *să judece*, pe când în realitate rolul lor era de a îndeplini o simplă formalitate. Acest rol l-a înțeles de sigur consiliul de războiŭ care a osândit pe sub-locotenentul Țăranu şi ast-fel se explică sălbătăcia hotărâreĭ sale.

Sfinx.

Situația în Bulgaria

Ferdinand şi Lobanoff. — Diplomațiĭ ruşĭ. Planurĭ semi-oficiale. — Situațiunea Prințuluĭ Ferdinand.

Ferdinand şi Lobanoff

Moartea prințuluĭ Lobanoff, a turburat liniştea prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ şi a miniştrilor săĭ. Căcĭ dacă Ferdinad este astă-zĭ recunoscut de către Rusia ca prinț bulgar, trebue să mulțămească numaĭ amicițieĭ şi tactuluĭ decedatuluĭ cancelar rus.

Țarul Nicolae se împăcă cu Ferdinand, fără a-ĭ cere nimic în schimb, în contra voințeĭ tuturor politicianilor ruşĭ, şi în urma inzistențelor luĭ Lobanoff. Acest succes pentru Bulgaria, făcea parte din planul politic al prințuluĭ Lobanoff. Cu moartea sa însă, pare că şi independența internă a Bulgarieĭ a murit.

Diplomațiĭ ruşĭ

Intr'adevăr, prințul Lobanoff a lucrat în chestiunea bulgară, în contradicțiune cu toțĭ diplomațiĭ ruşĭ. Pe cînd Lobanoff susținea din răsputerĭ pe Ferdinand şi credea că cea maĭ bună politică rusească în Bulgaria, ar fi abținerea Rusieĭ de la orĭ-ce amestec în afacerile interne ale bulgarilor, ceĭ-l'alțĭ politicianĭ, în frunte cu însemnatele gazete ruseştĭ : Nord, Petersbursky Wjedomosti, Novosti, *etc., etc. susțineaŭ şi susțin şi acuma, că Rusia nu trebue să lase pe bulgarĭ şi în special pe prințul Ferdinand, să lucreze după propria lor inițiativă, ci sub influența directă a* agenților Rusieĭ. *Spre acest scop, toțĭ diplomațiĭ ruşĭ, propun amestecul direct al Rusieĭ în afacerile bulgare şi punerea armateĭ bulgăreştĭ sub conducerea ofițerilor superiorĭ ruşĭ.*

Pentru a masca însă această tutelă rusească, s'a propus primirea, în rîndurile armateĭ bulgare, a maĭ multor ofițerĭ bulgarĭ refugiațĭ în Rusia în urma detronăreĭ prințuluĭ Battenberg.

Planurĭ semi-oficiale

Cît timp trăĭa Lobanoff, toate aceste planurĭ făceaŭ parte din domeniul politiceĭ semi-oficiale; ele exprimaŭ numaĭ dorința claselor dominante din Rusia.

Cu moartea luĭ Lobanoff, care a fost singurul apărător al prințuluĭ Ferdinand, planurile maĭ sus menționate, devin o dorință oficială a guvernuluĭ rus, *aşa că prințul Ferdinand se găseşte astă-zĭ la începutul uneĭ nouĭ ere politice.*

El va trebui, de acum înainte, orĭ să se supue pretențiunilor ruseştĭ, devenind ast-fel un Cinovnic *rusesc, orĭ să se opuĭe voințeĭ oficiale a Rusieĭ şi să schimbe sistemul politic, pe care de la căderea luĭ Stambuloff, l-a inaugurat în Bulgaria.*

Situațiunea prințuluĭ Ferdinand

Atît prima, cît şi a doua cale sînt pline de cele maĭ marĭ greutățĭ pentru prințul Ferdinand; căcĭ, orĭ se supune orbeşte Rusieĭ şi devine odios bulgarilor şi în special armateĭ bulgare ; orĭ opunîndu-se Rusieĭ, se expune la o detronare sigură, din cauza mulțimeĭ de agențĭ ruşĭ, carĭ se află împrejurul şi în intimitatea palatuluĭ princiar din Sofia.

Prin moartea luĭ Lobanoff, situațiunea prințuluĭ Ferdinand a devenit foarte nesigură.

Val.

De ce n'am «devenit» artist

Monolog

De ce n'am devenit artist... De ce? Şi aveam toate însuşirile... Imĭ rădeam mustățile, îmĭ lăsam părul lung, îmĭ albăstream bărbia. Şi trecusem pragul Teatruluĭ Național... Pascaly mă bătea pe umerĭ şi-mĭ zicea: (Imitează vocea luĭ Pascaly), băĭete, aĭ talent! Dimitriade mă lua de mînă, şi-mĭ spunea: (Imitează vocea luĭ Dimitriade), tinere, aĭ talent! Millo, chĭar Millo, îmĭ spunea tremurînd: (Imitează vocea luĭ Millo), amicul meŭ, eştĭ cel maĭ talentat tînăr!... Eŭ, vă închipuițĭ... Emoție... Fericire... Mersi musiu Pascaly, mersi musiu Millo, mersi țață Froso! îĭ ziceam şi lu Madam Sarandi... Imĭ trebuĭa un rol, ca să ĭes în evidență. Un rol mic, nu maĭ mult... Se repeta marea piesă istorică: *Turnurile Parisuluĭ*.... Cincĭ acte, opt-spre-zece tablourĭ, bătăliĭ, corăbiĭ, țăranĭ, țărance, popor, soldațĭ. Ce de tevatură! Corurĭ nouĭ, costume nouĭ de Ilie Berger, muzică nouă... Aşa piesă maĭ rar! Literară, nu alt-ceva... Directorul Teatruluĭ mă chemă şi'mĭ zise : Tănăsache, la tine mĭ-e nădejdea: Pentru piesa asta îțĭ daŭ un cuvînt, numaĭ unul; dar să'l zicĭ bine. In actul al doilea, după ridicarea cortineĭ, trebue să intre regele Franțeĭ, în sala tronuluĭ. Tu, îl anunțĭ, — zice el. Aĭ să strigĭ: Regele! Dar să nu pronunțĭ ca adormițiĭ, nicĭ ca ăĭa cu mămăliga 'n gură.—Am înțeles, îĭ răspunseĭ eŭ. —Iţĭ daŭ o săptămînă de zile să repețĭ— zise el.

*

O săptămînă de zile! Şeapte zile, ca să învăț un singur cuvînt... Şi m'am pus pe repetiție şi pe exercițiurĭ: Regele! Regele! Regele! (Incet) Regele! (Iute) Regele! (Maestos) Regele! (Pițigăiat) Regele? (Gingav) Regele! (Scandat) Regele! La birt, ziceam: Băiete, o listă de bucate maĭ repede, Regele! O sticlă de vin, Regele! Franzelă, Regele! Maĭ repede, Regele! Supa să fie maĭ ferbinte, Regele! E prea multă, Regele! Voiŭ să plătesc, Regele! Salutare, Regele! Băĭatul de la birt să uĭta la mine curios. O fi zis: Astuĭa îĭ lipseşte o doagă! Pe drum cu cine mă întîlneam îĭ ziceam: Bună ziua, Regele! Ce maĭ facĭ? Regele! La revedere, Regele! Vă închipuițĭ ce ziceaŭ amiciĭ. Un vardist s'a luat după mine într'o zi şi m'a urmărit o bucată bună. Vorbeam singur pe drum: Regele! Regele! Regele! Acasă, unde stam cu chirie, se luaseră de gîndurĭ. La cafenea: dă'mĭ o cafea, Regele! Să aĭbă ca o ideĭe de coniac, Regele! La văcsuitorul de ghete, la croitor, la băcănie, în toate părțile acelaş lucru, In fine ziceam cuvîntul Regele, cu atîta talent, cu atîta justețe, cu atîta siguranță, în cît eram sigur de cel maĭ mare succes.

Viitorul meŭ atîrna d'un cuvînt! Angajat la Teatru Național cu leafă bună. Pe urmă societar! Ce de avantagiĭ! In relațiĭ cu comitetul teatral: oamenĭ literațĭ, autorĭ, muzicanțĭ, pictorĭ. Intre coriste. Ce fete frumoase: blonde, brune, şatene..., Şi ce fete bune! Cu artistele la taĭfas în foaier. Ce ochĭ! Ce brațe! Ce curte! Aer parfumat de Germandrée, de opoponax, de micşunele....

*

In fine, seara de reprezentație sosi. De la şapte eram la teatru, grimat, perucat, costumat. Aşteptam între culise să-mĭ vie rîndul să intru. Imĭ admiram chiuloțiĭ şi jabourile. Ce stofe! Ce eleganță! Pompieriĭ se plimbaŭ pe lîngă mine şi mă priveaŭ cu coada ochiuluĭ. Imĭ făcusem un chip... Umeriĭ obrajilor roşiĭ pînă după urechĭ.... Băĭat frumos. Aşa se grimează în teatru ceĭ carĭ vor să pară frumoşĭ. Şi ce perucă! Blondă, numaĭ inele. Mĭ-o aşezase bietu Mahauer cum ştie el maĭ bine. Păream scos din cutie; păream cu totul altul. Imĭ cam bătea inima. O fată, o Domnişoară de la Curte, trecu repede şi mă lovi cu cotul. Iĭ plăcusem. O aşteptam să se maĭ întoarcă ca să-ĭ spuĭ vr'o obrăznicie, două. Sala era plină de public. De m'ar aplauda! îmĭ ziceam eŭ. La galerie se băteaŭ douĭ mitocanĭ şi toate privirile se îndreptase spre eĭ. Ce risete. Numaĭ da nimeuĭ atenție la ce spuneaŭ actoriĭ pe scenă. Pascaly era superb: «Fiĭ blasfemat! Maledicție! Copiiĭ meiĭ!» exclama el teribil. Actul I se jucă bine. Cînd se ridică cortina la actul al II-lea, regisorul îmĭ dete brîncĭ în scenă. Intraĭ şi strigaĭ cu glas tare: Regina!

. . . .

A doua zi am cerut o funcție la Regie.

D. Teleor.

CRONICA JUDICIARA

Un Alcibiade modern

Cititorii noştri cunosc de sigur istoria tînăruluĭ şi desfrînatuluĭ grec Alcibiade, care ne maĭ avînd ce să facă, s'a apucat de a tăiat coada cîineluĭ săŭ şi l-a preumblat prin întreaga Atenă, ast-fel dichisit.

In Paris, şi el un fel de Atenă modernă, s'a găsit un modern Alcibiade. El s'a întrupat într'un simplu grăjdar, care servia la un stăpîn de trăsură de piaţă. Fiind vorba de *grăjdari*, să nu credeţi că e în joc vre unul din redactoriĭ de la *Gazeta* saŭ *Voinţa Naţională*. Nu; grăjdarul în cestiune era încă în serviciul activ—şi răspunde la numele de Romain Laurent.

Acest onorabil a avut o caldă discuţiune cu stăpînul săŭ şi căutînd un chip de răzbunare şi-a adus aminte că citise în *Le Petit Journal*, despre isprava luĭ Alcibiade. Răzbunarea a constat în faptul că s'a apucat de-a tăiat cozile la patru-spre-zece caĭ.

Cînd a văzut stăpînul isprava servitoruluĭ şi caiĭ săĭ berci ca nişte simpli cocoşĭ jumuliţĭ, a crezut că-ĭ vin toate apoplecsiile. A reclamat poliţieĭ şi parchetuluĭ şi rezultatul final a fost că retezătorul de cozĭ de caĭ, mediteaza azĭ pe paĭele umede ale temniţeĭ, asupra seteĭ de răzbunare.

Şi acum ce vor face caiĭ fără coadă? Desigur că li se va pune una artificială, ca şi la cucoanele care aŭ pierdut părul saŭ nu-l aŭ destul de bogat.

Chiţibuş.

Călătoria ţaruluĭ

ST. PETERSBURG, 30 August. — D. Şişkin s'a întors şi a reluat direcţiunea ministeruluĭ de externe.

ST. PETERSBURG, 30 August. — Dintr'o sorginte bine informată, se asigură că scopul călătorieĭ la Biarritz a conteluĭ de Kapnist, ambasadorul Rusieĭ la curtea vieneză, n'are nicĭ o legatura cu călătoria ţaruluĭ în Franţa. Contele de Kapnist îşĭ obţinuse deja concediul, cînd prinţul Lobanoff era încă în viaţă.

D. Şişkin se va duce în Franţa înainte de a sosi ţarul; în timpul viziteĭ acestuia la Paris, el va întovărăşi pe ţar.

PARIS, 30 August —*Le Temps* publică programul viziteĭ ţaruluĭ la Paris.

Majestăţile lor ruseştĭ, însoţite de marea ducesă Olga, vor sosi la Paris în ziua de 6 Octombrie, la ora 10 dimineaţa şi vor dejuna la ambasada rusească. Apoĭ vor azista la un Te-Deum în biserica rusească; în urmă vor face o vizită la Eliseŭ, D-luĭ Felix Faure. Acesta le va înapoia vizita la ambasada rusească.

După amiazĭ se va face prezintarea corpuluĭ diplomatic. Seara, mare prînz la Eliseŭ, urmat de o reprezentaţiune de semi-gală, la teatrul francez.

In ziua de 7, vizitarea celor maĭ însemnate monumente şi reprezentaţiune de gală la Operă.

In ziua de 8, revista trupelor. După amiazĭ, serbărĭ la Versailles; seara iluminaţie. Plecarea, în timpul nopţeĭ.

Din Bîrlad

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

O mioă malaxită

D. Aristide F. Kiriac, ajutorul de primar al oraşuluĭ nostru, a fost însărcinat ca să supraveghieze împărţirea locurilor pentru magaziĭ, la bîlciul ce se ţine la noĭ în fie-care an de la 20 pînă la 29 August.

Dar «ce-ĭ liberal, banĭ mănîncă» şi D. Aristide, ca să nu dezminţă această zicătoare, nu dădea locurĭ bune de cît acelor negustorĭ, carĭ îĭ ofereaŭ cîte un bacşiş ce varia între 50 şi 100 de leĭ. Se înţelege că nemulţumiţiĭ aŭ fost mulţĭ şi nemulţumirile marĭ.

Ceĭ nedreptăţiţĭ s'aŭ plîns primaruluĭ, care, speriat de atîta lăcomie din partea sub-alternuluĭ săŭ, l-a suspendat din funcţie.

Circulă zvonul cum că ar fi fost chiar depus, dar nu o putem afirma cu siguranţă.

In urma ultimeĭ mele corespondenţe, în care arătam bazibuzuciile comise de comandirul Butunoiŭ, D. Catzafany, publică o scrisoare deschisă în *Paloda*, prin care-l îndeamnă să mă dea în judecată pentru insulta superioruluĭ.

Cît priveşte de Butunoiŭ, prea puţin îmĭ pasă, căcĭ pot orĭ cînd proba adevărul celor scrise de mine.

D. Gatzafany însă, proprietarul foiţeĭ, vecĭnic guvernamentală, *Paloda*, ştiam că a sărutat mînile tuturor deputaţilor conservatorĭ şi liberalĭ, că a insultat azĭ pe acela pe care-l lăuda ierĭ, dar că a ajuns la o aşa degradare morală ca să se gudure pe lîngă un simplu comandir, nu o ştiam. Să plîngem decĭ pe mormîntul conştiinţeĭ şi demnităţeĭ sale.

Arestarea ajutoruluĭ de primar

Aflu în ultimul moment că zvonul, ce circula despre depunerea luĭ Aristide, se adevereşte.

S'a luat astă-zĭ interogatoriul tuturor negustorilor de la bîlciŭ, în urma căruia s'a lansat un mandat de arestare.

CRONICA

Interview

In faţa zgomotelor alarmante despre ostilitatea vecinilor noştri bulgarĭ, m'am hotarît să fac oare-carĭ demersurĭ pe lîngă Dedu Dobre de la Vitan şi ast-fel m'am înfiinţat erĭ cu pălăria pe cap şi cu bastonul în mînă, în casa luĭ Dedu, care era de asemenĭ cu căciula în cap.

Mi-a oferit fundul unuĭ coş de zarzavaturĭ ca să mă aşez.

— Aĭ D-ta vr'o idee, jupîn Dedule, despre ostilitatea compatrioţilor D-voastră faţă cu noĭ, romîniĭ?

Aşa l-am întrebat pe Dedu Dobre.

— Eŭ am zarzavat, bre, şi-l vînd î fain.

Aşa mĭ-a răspuns Dedu, care stătea pe o laviţă, scoţînd un picior de sub mapamondul săŭ şi întinzîndu-l pînă la margine. Apoĭ lepădă imineul şi proceda la o operaţiune de-o originalitate excluziv bulgară, între degetele picioruluĭ.

— Compatrioţiĭ D-tale ne ameninţă cu războiŭ tocmaĭ iarna. Cîtă oştire aveţi gata pe picior de bătaĭe?

— Avem gata, bre, pentru iarnă praz, ardeĭ, ceapă, barabule, usturoiŭ, pătlăgele vinete şi roşiĭ — berechet.

Daĭ, bre, numaĭ adresa şi venim la tine.

— Plecăciune, jupîn Dobre.

— Dobre den.

Cînd am ajuns la tramvayul noŭ, venea o cantitate de reporterĭ în birjĭ

Bac.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 28 August, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.756.6
Temperatura aeruluĭ	C° 15°.2
Vîntul, tare de la NE.	
Starea ceruluĭ: acoperit	
Temperatura maximă de erĭ	28°
» minimă de azĭ	14°
Temperatura a variat la noĭ între 33° şi 9°	

Erĭ după amiază, cerul forte noros; astă-zĭ, acoperit. De dimineaţă a plouat în maĭ multe localităţĭ.

Ploaia a fost însoţită de vînt tare care continuă încă.

La Bucureştĭ, cerul acoperit şi vînt tare. Barometrul a crescut pretutindenea cu 5 mm. în mijlociŭ; temperatura se răceşte.

Din Botoşanĭ

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Spectacole. — Aducerea apeĭ. — Contravenţiile. — Pentru presă.

Spectacole

De o bucată de vreme oraşul nostru a început să se scuture de lincezeala în care căzuse. Artiştĭ cunoscuţĭ, cu ocazia sosiriĭ lor în oraş, daŭ *serate de concert şi declmaţie* cît maĭ dese.

In primul rînd ne-a sosit vestitul violonist şi profesor de muzică *Iancu Filip*, care cu concursul D-nilor *Dionisie Zăhărescu*, declamator şi *Cicerone*, pianist, a dat două serate în serile de 10 şi 14 August, cînd şi-aŭ arătat adevăratul lor talent.

In al doilea rînd ne-aŭ sosit şi D-niĭ *I. Bursuc*, profesor de violoncel şi de declamaţie la conservatorul din Iaşi şi *Ilie Ionescu*, absolvent al conservatoruluĭ din Viena.

Aceştia în unire cu D-niĭ Iancu Filip şi Dionisie Zăhărescu, aŭ dat doua serate în serile de 17 şi 24 August, în beneficiul *Ateneuluĭ* din Botoşanĭ.

Succesul material era asigurat la aceste serate, de oare-ce poliţia distribuia bilete, şi se ştie cum poliţia prin agenţiĭ săĭ îşĭ îndeplineşte această sarcină.

Aducerea apeĭ

Oraşul nostru e lipsit aproape cu desăvîrşire de apă şi apa chiar cît este e impură. Camera în sesiunea trecută a votat pentru *aducerea apeĭ şi a pavatuluĭ oraşuluĭ de la gară pînă la poştă* suma de treĭ milioane de leĭ, sumă destul de considerabilă.

Lucrările pentru aducerea apeĭ aŭ început. Cercetările se fac prin tîrgul *Bucecea* şi se sapă în linie cu calea ferată nişte gropĭ, un fel de puţurĭ. Odată ce aceste lucrărĭ se vor isprăvi, se va căuta nişte izvoare foarte multe la umăr, ca apoĭ să se aducă prin apeducte apa la noĭ. Izvoarele aŭ existat acum cîţĭ-va anĭ şi chiar formaŭ ape curgătoare, carĭ purtaŭ morĭ, dar carĭ acum aŭ fost nămolite.

Nu e adevărată ştirea dată de corespondentul *Evenimentuluĭ*, că aceste gropĭ ar fi în legătură cu fîntînele din oraş şi ast-fel ar da naştere la diferite bolĭ contagioase.

Contravenţiile

Te uimeşte numărul cel mare de judecăţĭ pentru contravenţiĭ. Cauza acestor contravenţiĭ e în mare parte abuzul de putere al comisarilor şi sub-comisarilor, căcĭ e de ajuns ca să refuzĭ unuĭ poliţist primirea unuĭ bilet de teatru saŭ o altă poftă a luĭ—şi contravenţia e gata.

Cu cea maĭ mare părere de răŭ trebue să amintesc, că chiar D. judecator *Corneliŭ Botez*, un jude model cum Botoşaniĭ n'aŭ maĭ văzut, dar care totuşĭ—necunoscînd poliţia—îşĭ pune toată încrederea în zisele eĭ maĭ mult chiar de cît a orĭ-cîţĭ martorĭ aĭ aduce.

Atragem atenţia d-luĭ jude asupra acestuĭ fapt.

Pentru presă

Credem că a venit momentul ca presa toată să se agite în chestia închidereĭ clubuluĭ muncitorilor din Botoşanĭ. *O societate cu o şcoală de adulţĭ* a fost desfiinţată samavolniceşte. Faptele fiind divulgate prin publicitate, poliţia caută acum mijloace de răzbunare. Prin faptul că era şcoală, eĭ bănuiesc că trebuie să fi făcut parte din societate şi elevĭ de aĭ liceuluĭ, în localitate ~~de şi în vizitele făcute—luîndu-se numele tuturor celor prezenţĭ~~—**nu s'a găsit nicĭ un elev.**

Socotesc că vor elimina — prin ajutorul direcţieĭ liceuluĭ—cîţĭ-va elevĭ, carĭ sînt în bune relaţiĭ cu uniĭ din membriĭ societăţeĭ.

O infamie maĭ mare nu se poate. Nişte tinerĭ să fie eliminaţĭ din şcoală — într'un chip atît de nelegiuit—maĭ ales că sînt simplu *bănuiţĭ*, cu toate că aŭ registrele ca să se poată convinge.

In adevăr, se zice, că prin luncle Iunie şi Iulie ar fi fost chiar nişte predătorĭ, elevĭ de aĭ liceuluĭ, dar nu rezultă că trebuie să fi fost şi membri a societăţeĭ, de oare-ce statutul înaintat poliţieĭ locale nu prevede aceasta.

Aceştĭ elevĭ pe la sfîrşitul luĭ Iulie, auzind că poliţia îşĭ arată colţiĭ, s'aŭ retras din cauză căcĭ prevedeaŭ ce s'ar putea întîmpla.

De şi maĭ bine de o lună n'aŭ existat elevĭ, totuşĭ mijlocul pe care vrea să-l întrebuinţeze poliţia, trebuie nimicit, de oare-ce e o nelegiuire ca direcţia liceuluĭ să-şĭ judece eleviĭ în timpul vacanţieĭ, cînd sînt particularĭ, decĭ supuşĭ legilor generale, ĭar nu şcolare.

Poliţia noastră se vede că crede c'ar fi existînd legĭ la elevĭ ca şi la soldaţĭ, dar amar se înşală.

Presa e avizată de acest demers şi vom reveni.

Coram.

Ciclonul din Paris

PARIS, 30 August. — Dintre răniţiĭ ciclonuluĭ de erĭ, treĭ aŭ murit astă noapte.

LISTĂ DE SUBSCRIERE

pentru ridicarea unuĭ bust, în Tîrgovişte, fabulistuluĭ Gr. Alexandrescu.

Incredinţată D-luĭ colonel Perticari, reg. 2 geniŭ.

Colonel Perticari, leĭ 20; căpit. D. Iliescu, leĭ 5; locot. Rudeanu, leĭ 2; căpit. Savovicĭ-Baranga, leĭ 5; căpit. Mirescu, leĭ 2; Guard Davidescu, leĭ 2; maior Nisipeanu, leĭ 2; locot. Fălcoianu, leĭ 2

Total, 40 leĭ. (Va urma).

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Retragerea D-lor Stolojan şi Palladi

Guvernul D-luĭ Sturdza a intrat din noŭ în criză. Miniştriĭ se acuză reciproc de rea administraţie, aruncîndu-şĭ unul altuia răspunderea pentru faptul că aproape zilnic, opoziţia cîştigă teren.

Complotul

Intre Oculta de la Banca Naţională şi miniştriĭ Sturdza şi Cantacuzino, s'a stabilit deja o înţelegere pe care graţie numaĭ indiscreţieĭ unuĭ amic intim al D-luĭ Cantacuzino, am putut-o afla.

Această înţelegere este stabilită în scopul de a consolida situaţia guvernuluĭ, care e considerată ca foarte sdruncinată de către înşişĭ ceĭ maĭ devotaţĭ amicĭ aĭ guvernuluĭ.

Hotărîrea

Hotărîrea stabilită între Ocultă şi aceştĭ doĭ miniştri, priveşte pe miniştriĭ Stolojan şi Palladi.

In special D. Stolojan este învinovăţit de toate scandalurile întîmplate pînă acum în administraţie, pentru motivul că n'a avut *mînă tare*.

Reîntoarcerea D-luĭ Stolojan, înainte de expirarea concediuluĭ, este în strînsă legătură cu cele ce se petrec în guvern, fiind că schimbările făcute de D. Cantacuzino în administraţie, aŭ fost pentru ministrul titular de la interne un avertisment foarte categoric.

Inlocuirea

Deja sînt desemnate persoanele, carĭ vor lua locul D-lor Palladi şi Stolojan.

După plecarea împăratuluĭ Frantz Iosef **D. Cantacuzino va lua internele, ĭar D. Aurelian va trece la domeniĭ.**

D. Stolojan, va fi ales preşedinte al Camereĭ în locul D-luĭ Aurelian.

Agitaţia

Deja printre colectiviştiĭ maĭ de frunte, carĭ aŭ simţit intenţiile D-luĭ Cantacuzino, se manifestă oare-care agitaţie, în contra acesteĭ remanierĭ ministeriale inoportune.

Puţiniĭ amicĭ aĭ miniştrilor carĭ vor fi sacrificaţĭ, aŭ început chiar să murmure.

Erĭ, aŭ maĭ sosit în Capitală, încă nouă armenĭ fugiţĭ din Constantinopole de groaza măcelurilor turceştĭ.

Poliţia le-a cerut paşapoarte, dar nicĭ unul n'a avut, de oare-ce aŭ fugit cu ce aveaŭ pe dînşiĭ, lăsînd totul în prada sălbaticilor turcĭ.

Alaltă erĭ, primarul Săveanu a venit din noŭ în Bucureştĭ, spre a stărui pentru înlocuirea prefectuluĭ Monteanu ameninţînd că alt-fel va face opoziţie guvernuluĭ.

De astă-dată însă i-s'a înfundat primaruluĭ intrigant, căcĭ i s'a spus lămurit că dacă nu se împacă cu situaţia actuală poate să-şĭ dea demisia.

In urma uneĭ dispoziţiunĭ ministeriale, la externatele secundare de fete din Capitală, nu se vor primi în clasa I, de cît elevele carĭ vor reuşi la un examen, ce se va ţine la fie-ce externat.

Concursul pentru admiterea în şcoala normală de institutori a început de ierĭ şi va continua azĭ şi mîine.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 28 August (9 Septembrie) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricola	—
5% Renta am.	100 3/4	Dacia-Romînia	—
5% » (92—93)	99 1/8	Naţionala	—
4% » am.	99 1/8	Patria	—
6% Obl. rur.	101 3/8	Construcţiĭ	—
Panduri	293	SCHIMB	
5% Obl. o. Buc.	95 1/4	Londra	25.21 1/2 20 1/2
5% » (1890)	96 1/4	Paris	100.15.10
5% Fonc. rur.	92 1/2	Viena	211.10 1/2
5% » urb.	88 5/8	Berlin	123.65.55
5% [illegible]	—	Belgia	99.25
5% » » Iaşĭ	82 1/2	Scont B. N.	5
4% Obl. [illegible]	—	Avans. B. N.	6
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5 1/2

Frustrarea fiscului de către cămătarĭ

Intr'unul din numerele trecute, am arătat cum uniĭ cămătarĭ frustrează fiscul, sustrăgîndu-se de la plata patenteĭ. Printre ceĭ maĭ îndrăzneţĭ, am menţinut atuncĭ pe Goldwurm, Lippa Frenkel, Golteld, etc.

Moritz Littmann

Iată acum o nouă listă compusă din *Moritz Littmann* din strada Lipscanĭ No. 5. cu firma: **„depoŭ de muşamale"** şi nu are în cantor nicĭ o singură muşama, şi se ocupă exclusiv cu cămătăria.

El ĭa o dobîndă de 200 la sută şi speculează în modul cel maĭ infam pe ofiţerĭ.

Littmann, cu toate că e cămătar, plăteşte însă patenta de mic neguţător frustrînd astfel, pe lîngă nevoiaşiĭ carĭ îĭ cad în mînă, şi pe stat, neplătind patenta cuvenită.

Cofetarul Baltator

Un alt cămătar de aceeaşĭ speţă este cofetarul Baltator din calea Victorieĭ, care a escrocat pe minorul Ştefan Bolintineanu din strada Cazărmeĭ.

Acest cofetar cămătar, plăteşte patenta cl. V de cofetar, cu toate că cea maĭ mare parte din afacerile sale, sînt afacerĭ de camătă.

Doctorul Oxenberg

Un cămătar original este dentistul-chirurg, şi medic Oxenberg.

Acest medic cămătar, pe lîngă multe alte pungăşiĭ, a luat de la tînărul Draganovicĭ din Botoşanĭ, poliţe în valoare *de cinci-zecĭ miĭ de leĭ*, **dîndu-ĭ pe ele numaĭ una mie opt sute.**

Cumpărător de moştenirĭ

Tot acest doctor (?) a cumpărat pentru *patru miĭ de leĭ*, moştenirea locotenentuluĭ B... din Botoşanĭ, în valoare de **cincĭ-zecĭ de miĭ de leĭ.** Acest locotenent este moştenitorul defunctuluĭ Hermeziu din Botoşanĭ.

Şi cu toate că afacerile luĭ Oxenberg, se rezumă în afacerĭ de camătă, plăteşte totuşĭ patenta de doctor, cl IV.

Cămătarul Şain

Alt specimen interesant este cămătarul Şain din strada Carol, 110 care nu plăteşte *de loc patentă.*

Atragem atenţiunea ministeruluĭ de finanţe, asupra acestor escrocĭ.

Etalon.

La şcoala normală superioară sînt vacante şase burse — treĭ pentru secţia literară şi treĭ pentru cea ştiinţifică.

Concursul se va ţine la 10 Octombrie.

Prefectul Culoglu a venit din noŭ în Bucureştĭ, aducînd o listă de persoanele carĭ vor compune comisiunea interimară.

Erĭ, D. Culoglu, a spus unor prietenĭ aĭ săĭ, că dacă acea listă nu va fi admisă, îşĭ va da demisia în mod irevocabil.

Erĭ, s'a înmormîntat cadavrele victimelor explozieĭ de la pirotechnie.

Atît direcţia pirotechnieĭ, cît şi ministerul de războiŭ aŭ refuzat de a acorda vr'un ajutor familiilor acestor nenorocițĭ.

Liberaliĭ din Huşĭ, carĭ aproape cu toţiĭ aŭ trecut din partea D-lor Ralle şi Cişman, aŭ hotărît să pună candidaţĭ la alegerile comunal. In capul listeĭ vor fi D-niĭ Ralle şi Cişman. Prefectul Caligari, nu a rămas de cît cu promisiunea de concurs a conservatorilor şi în speranţa că poliţaiul Răducănescu, cel de pe timpul luĭ Teleman, *va convinge pe alegătorĭ.*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 56

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXXVI

Libertatea, cu o rublă pe zi

V'o mărturisesc că am avut gîndul acesta, inzistă el.

— Şi de ce n'aĭ făcut-o?

— Pentru un motiv de sentimentalizm. Ceva din figura ta — ĭar nicĭ de cum expresiunea fioroasă de maĭ adineaorĭ — m'a oprit de a comite acest fapt.

Mi s'a părut, în clipa hotarîtoare, că prin actul de care vorbesc, aş ridica viaţa unuĭa din ceĭ maĭ bunĭ prietenĭ aĭ meĭ, Şi acum....

— E vorba de-o asemănare?

Ivan Fără Nume, făcu un semn afirmativ din cap, îndreptîndu-şĭ apoĭ spre foc privirea sălbatecă.

— Coincidenţa e ciudată, într'adevăr. Asemănarea mea cu un Rus, a scăpat viaţa acestuia din urmă, punînd pe a mea în primejdia în care mă aflu şi astă-zĭ.

— Cine-ĭ acel Rus? întrebă Ivan, întorcîndu-se cu repeziciune către noĭ.

— Taras... prinţul Borgensky.

— Taras! strigă cel-alt. Maĭ trăieşte oare?

— Acum vre-o două lunĭ, cînd l-am părăsit noĭ, trăia încă.

— Unde era?

— La Londra.

Dar îl cunoştĭ?

— Care Rus devotat patrieĭ sale, n'a cunoscut, acum cincĭ anĭ, pe Taras?

El urmă să vorbească ast-fel, fără ca eŭ să daŭ vr'o luare aminte celor ce spunea.

Dar, brusc, el se întrerupse, şi, ca şi cînd ar fi vrut să se scuze:

— Am fost cincĭ anĭ mort şi îngropat în fortăreaţa din Petropavlowsk.

Acolo, nicĭ o noutate nu pătrunde. In escuada noastră nu era nicĭ un prizonier politic, ci numaĭ asasinĭ şi hoţĭ, carĭ n'ar fi putut să-mĭ vorbească nimic despre *dînsul.*

Şi, după o clipă de tăcere, el adăugă, cu vocea tremurînd de emoţiune:

— Il credeam mort, şi el, poate, tot ast-fel... sărmanul meŭ prieten!

Dădu un înconjur foculuĭ, pierdut în gîndurĭ, şi după aceea se apropie de noĭ.

— L-aţĭ cunoscut pe... Taras?

— De aproape.

— E sănătos? Ce face el? Cum îşĭ petrece timpul?

Spuneţĭ-mĭ tot ce ştiţĭ despre dînsul.

— Tu poţĭ răspunde mult maĭ bine ca mine la aceste întrebărĭ, îmĭ zise Gordon.

Luaĭ cuvîntul şi povestiĭ în toate amănunţimile, ciudata noastră viaţă.

Vorbiĭ de asemenea şi despre operele luĭ Taras.

— Ha! ha! — strigă Ivan cu o bucurie sălbatecă, cînd îĭ descriseĭ grupa de statuĭ.

Bietul luptător, e vecinic la locul de onoare!

Dar poliţia rusă îl lasă în pace?

— Din nenorocire, nu.

Şi Gordon povesti diferitele tentative de suprimare, arătînd în acelaş timp cum eŭ reuşisem să scap în tot-d'a-una pe Taras, graţie curajuluĭ şi devotamentuluĭ meŭ.

— Iartă-mă, — zise Ivan înclinîndu-se, — v'aş fi adus, poate, o insultă crezînd că femeia engleză nu-ĭ bună de cît de plimbărĭ şi de lux.

Dar ia spuneţĭ-mĭ, cine e capul acesteĭ vecinice conspiraţiunĭ contra libertăţeĭ sale?

— Unul din compatrioţiĭ meĭ, mĭ-e ruşine s'o spun; cel puţin, el vorbeşte limba mea, — făcu Gordon.

— Un irlandez? — întrebă Ivan, scurt.

— Da.

— Numele săŭ... iute!

— Barry Kavanagh.

— Mizerabilul! murmură Ivan printre dinţĭ.

— Il cunoştĭ?

— Da, şi am multe ştirĭ asupra luĭ. Spuneţĭ-mĭ încă: E căsătorit? Aţĭ văzut pe aceea care se dă de soţia luĭ?

Ea trebuie să aibă treĭ-zecĭ de anĭ, astă-zĭ... ochĭ albaştri... o faţă graţioasă... timidă?...

Cred că nu vă temeţĭ să-mĭ daţĭ ce-va veştĭ cu privire la dînsa?

Noĭ îĭ afirmarăm că Kavanagh trecea drept un celibatar.

— Doamne! nu cum-va a murit!

Dar maĭ bine moartă, de cît s'o ştiŭ în viaţă şi, decĭ, complice la trădările luĭ. Era sora mea....

Pentru asta am şi avut încredere într'însul... Dar, cînd a ştiut tot ce am putut să-ĭ spun, el s'a dus şi m'a vîndut poliţieĭ.

Iată cum se explică atîţia anĭ pe carĭ l-am petrecut în închisoare,

Dar, fie!... Spuneţĭ-mĭ tot ce-l priveşte, pînă la cel maĭ mic amănunt. Cine ştie dacă, la rîndul meŭ, nu vă voiŭ spune şi eŭ ce-va care să vă intereseze?

I-am spus tot ce ştiam, tot ce bănuiam cu privire la Kavanagh.

Emoţiunea să era nețărmurita, şi asculta cu o intensă fixitate de atenţiune, cu figura imobilă, şi fără a rosti vr'un cuvînt, pînă ce noĭ am isprăvit ceea-ce aveam de spus asupra acestuĭ subiect.

Atuncĭ, fără să discute vr'un punct al naraţiuneĭ noastre, spuse luĭ Georges;

— Trebuie să fie la mijloc vre o pungăşie de care n'aĭ ideie.

Kavanagh îţĭ datoreşte ceva banĭ?

— O bagatelă.. un mic rest dintr'o vechie socoteală, iată totul.

Ivan muie vocea şi făcu o întrebare, care nu trebuia să ajungă pînă la urechile mele.

Gordon dădu negativ din cap, apoĭ rosti:

— Găseştĭ, oare, în toate cîte le-auzişĭ un motiv serios pentru a fi ridicaţĭ din Englitera?

— Tot planul a fost să se scape de D-şoara.

Dar a vă trimite pe amîndouĭ aicĭ, aceasta e o faptă demnă de un pungaş ordinar, ĭar nu de un om de seama unuĭ Kavanagh.

— In tot cazul, odată ce sîntem în Rusia, trebuie să ne consolăm spunîndu-ne nouă înşine, că Taras, cel puţin, va fi lăsat în pace, ĭar ministrul poliţieĭ văzînd greşeala comisă,..

— Fiĭ liniştit, el ştie totul! — zise Ivan ridicîndu-şĭ capul sus.

Kavanagh n'ar fi îndrăznit să-l înşele.

Toată conspiraţia a fost urzită cu consimţimîntul luĭ, ĭar Kavanagh i-a dat destule asigurărĭ în ce priveşte pe Taras.....

După o scurtă întrerupere, el reluă brusc:

— Aveţĭ ceva banĭ?

— Mulţĭ, la Londra.

— Dar aicĭ?

Gordon nu ştia în mod sigur cît avea. In momentul plecăreĭ, el pusese în pozunar un portofoliŭ conţinînd toţĭ baniĭ ce-ĭ avea desponibilĭ, cu gîndul că-ĭ vor trebui pentru a salva pe Taras, şi schimbase o parte din biletele engleze în monedă rusă, la Moscova.

El scoase din noŭ portofoliul din pozunar şi constată că, în afară de hîrtia de o mie ruble, maĭ avea două de şeapte sute ruble şi cincĭ hîrtiĭ engleze de cîte cincĭ livre fie-care.

— Nu-ĭ destul, zise Ivan.

Dar ascunde bine aceştĭ banĭ... apără-ĭ cum ţi-aĭ apăra propria-ţĭ viaţă.

(Va urma)

D. locot.-colonel Dragomirescu, şeful pirotechnieĭ de la Cotrocenĭ, a dat erĭ 5 zile închisoare sub-locotenentuluĭ Christescu, pentru motivul că acesta l'a întrebat dacă poate permite reporteruluĭ nostru ca să cerceteze împrejurările în carĭ s'a produs explozia. Faptul nu are nevoie de comentariĭ.

Poliţia a primit erĭ de la parchetul de Ilfov, treĭ mandate de arestare, spre a le executa îndată ce va fi posibil.

Aceste mandate sînt pe numele bancherilor Ciurcu, Goldenberg şi Guttman, carĭ lipsesc din Capitală.

Astă-zĭ D. Sturdza, se va reîntoarce în Capitală, venind de la Sinaia.

Consiliul de miniştri, care era să aibă loc erĭ, se va ţine astă-zĭ.

O bătaie a fost alaltă-erĭ la hotelul Bristol între un D. Fisman şi D-niĭ Bobeică şi Gherghel.

Aceştia din urmă aŭ bătut pe D. Fisman, iar poliţia intervenind i-a arestat pe toţĭ.

Regele şi regina, se vor reîntoarce Lunĭ în ţară, oprindu-se la Sinaia.

Miniştriĭ îĭ vor întîmpina la Predeal.

D. dr. Felix s'a reîntors erĭ în Capitală venind de la Curtea-de-Argeş, unde se dusese pentru a studia terenul destinat pentru construirea unuĭ spital, din donaţiunea D-luĭ Daniel Sterescu.

Săptămîna viitoare D-na Maria Steiner va pleca la Paris, unde se va stabili pentru maĭ mult timp.

D. Albu, prefectul de Neamţ, a sosit erĭ în Capitală în afacerĭ de serviciŭ.

E vorba de clădirea unuĭ institut de Bacteriologie.

D. Ghimbăşanu, casierul clubuluĭ liberal, a fost erĭ noapte victima unuĭ furt îndrazneţ.

Pe cînd se afla în club chiar i s'a furat din buzunar maĭ multe chitanţe precum şi 300 de leĭ şi hîrtie de bancă, pe care le avea într'un portmoneŭ.

Poliţia făcut erĭ maĭ multe perchezițiĭ fără rezultat.

Bănuielile sînt îndreptate, se zice, asupra unor membri din club.

Programul primireĭ Împăratuluĭ Frantz-Iosef

Ministrul de războiŭ a stabilit programul militar al recepţiuneĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Dăm astă-zĭ partea din acest program, privitoare la recepţiunea suveranuluĭ Austrieĭ, din momentul sosireĭ în Capitală.

*

La gara de Nord din Capitală, o companie cu drapel şi muzică, din divizia III-a, va face onorurile militare.

D. comandant al corpuluĭ II de armată va prezinta raportul şi situaţia trupelor.

De la gară la Cotrocenĭ, trăsurile Auguştilor Suveranĭ vor fi escortate de întreg divizionul de gendarmĭ călărĭ.

Pe tot parcursul stradelor se vor afla pe ambele trotuare trupe de infanterie, iar pe pieţe şi locurĭ libere, escadroane de cavalerie şi bateriĭ de artilerie.

Defilarea corpuluĭ II de armată se va face în ziua de 17, orele 9 dimineaţă, pe platoul de la Cotrocenĭ.

Ambiĭ Suveranĭ vor încăleca de la palatul Cotrocenĭ şi vor merge pînă la locul de defilare, situat la spatele căzărmeĭ geniuluĭ, printr'o alee de arcurĭ de triumf.

*

Terenul despre Nord şi Est al platouluĭ va fi închis cu stîlpĭ decorativĭ legaţĭ cu frînghiĭ.

Programul de ordinea defilăreĭ nu s'a întocmit încă.

Se va ataşa corpuluĭ II de armată o brigadă de roşiorĭ, compusă din reg. 1, 3 şi 4;

Infanteria va avea batalioanele compuse din 500 oamenĭ;

Cavaleria în escadroanele de 120 de caĭ;

Artileria avînd regimentele de 6 bateriĭ compuse din tunurĭ, 1 furgon şi 3 chesoane.

*

După terminarea defilăreĭ, la orele 12, se va da un prînz de gală la Cotrocenĭ, iar la orele 2 trenul imperial va conduce pe înaltul oaspete la fortul Chitila, unde se vor executa tragerĭ de războiŭ cu piesele fortuluĭ.

Linia ferată de la gara Chitila pînă la forturĭ va fi decorată cu arcurĭ de triumf.

La debarcare se va construi un frumos pavilion.

Garda de onoare va fi compusă din compania de asediŭ.

La orele 5 seara Împăratul Austrieĭ va părăsi Bucureştiĭ.

*

Trenul imperial nu va intra în gara Ploieşti, ci va trece pe la racordarea linieĭ Bucureştĭ-Sinaia.

In acel loc, trupele diviziei a V-a din corpul III de armată vor fi aşezate în linie de bătaie, aşa ca să poată fi observate de M. S. Împăratul, din tren.

DOSARUL ZILEI

Satul Buştenĭ de lîngă Sinaia a fost erĭ teatrul uneĭ crime îngrozitoare.

Pădurarul Ioan Gh. Stănescu, din serviciul aşezămintelor Brîncoveneştĭ, a înjunghiat pe locuitorul Niţă Vintilă, dîndu-ĭ peste două-zecĭ de loviturĭ de cuţit.

Criminalul, care încercase să fugă, a fost prins de jandarmĭ şi înaintat parchetuluĭ din Ploieştĭ.

Evenimentele din Orient

CONSTANTINOPOL, 30 August.— Ambasadoriĭ aŭ primit de la Poartă o notă, prin care, pe de o parte li se anunţă publicarea concesiunilor făcute Creteĭ şi pe de altă parte, se mulţumeşte puterilor pentru mijlocirea lor.

Ambasadoriĭ aŭ primit o comunicaţiune verbală despre confirmarea prinţuluĭ Bercovici, ca guvernator general al Creteĭ.

Sultanul a primit în audienţă pe sir Philip Currier.

ATENA, 30 August.— Cincĭ-spre-zece condamnaţĭ aŭ fost executaţĭ; al 16-lea s'a sinucis în noaptea de dinaintea execuţiuneĭ.

Se aşteaptă aicĭ escadra franceză din Mediterana, compusă din şapte vase.

CANEA, 30 August.— In urma unor brutalităţĭ comise de către nişte soldaţĭ turcĭ asupra a doĭ francezĭ, consulul a cerut satisfacţie. Soldaţiĭ vinovaţĭ aŭ fost osîndiţĭ la închisoare.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 30 August 1896

Griŭ	cant. 66440	gr. $55^1/_2$—$61^3/_4$	pr. 6.60—9.85
Secară	„ 750	„ 54	„ 5.20

Cereale sosite:

Pe apă: Griŭ 89110, porumb 3360.

Pe uscat: Griŭ 9100.

Marmorosch Blank & Comp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Din culisele colectiviste

Greva consilierilor

Consilieriĭ comunalĭ aĭ Capitaleĭ s'aŭ pus în grevă. Eĭ refuză de a se întruni în consiliŭ, pe cît timp D. Robescu va maĭ fi primar al Capitaleĭ.

Uniĭ dintre consilieriĭ comunalĭ, crezîndu-se mult maĭ capabilĭ de cît Robescu, vînează postul de primar al Capitaleĭ şi refuză a maĭ acorda încredere, actualuluĭ primar.

Oficioasele mint

Ziarele oficioase se încearcă să ascundă această grevă, şi explică lipsa consilierilor comunalĭ de la primărie, prin aceea că fiind în vacanţe, cea maĭ mare parte din eĭ se află la băĭ.

Dar explicaţiunea oficioaselor e trasă de păr.

Din numărul de *31 de* consilierĭ, *două-zecĭ* se află în Capitală şi aceştia dacă ar vroi, ar putea foarte bine răspunde la apelul primaruluĭ Robescu care îĭ invită zilnic să vie la şedinţele consiliuluĭ.

Eĭ însă refuză, şi refuză pentru că D. Robescu nu le place.

Animozităţile personale

Intre primar şi consilierĭ există o divergință bazată pe animozităţile personale, aşa că orĭ cîtă osteneală şi-ar da D. Robescu, el tot nu va putea reuşi să adune pe aceĭ carĭ vor să-ĭ ia locul.

Sacrificarea D-luĭ Robescu

La Bucureştĭ ca şi la Galaţĭ, certurile din primărie aŭ provenit din cauză că fie-care din consilieriĭ comunalĭ, ar vrea să fie primar. Tot aşa aŭ început intrigile la Galaţĭ şi aŭ avut de rezultat zdrobirea luĭ Malaxa, tot ast-fel pare că va fi şi sfîrşitul greveĭ consilierilor comunalĭ din Capitală; iar D. Robescu va trebui să se plece în faţa intrigilor urzite în special de D. Procopie Dumitrescu şi Compania.

V.

Pe cînd pe de o parte Malaxa declară tuturor că şi-a prezintat demisia din funcţiunea de primar la Galaţĭ, pe de altă parte, a convocat consiliul comunal pentru Lunĭ, făcînd marĭ insistenţe pe lîngă fie-care consilier în parte, ca să vină la şedinţă.

Prin aceasta, Malaxa caută să înlăture necesitatea uneĭ dizolvărĭ şi să rămînă a se face numaĭ simple alegerĭ parţiale.

La licitaţiunea ce s'a ţinut alaltă-erĭ la Direcţiunea generală a Căilor ferate, pentru construirea unuĭ număr de cincĭ steamere, necesare serviciuluĭ maritim romîn, aŭ luat parte nouă case străine, carĭ aŭ prezintat ofertele lor.

Direcţiunea drumurilor de fier se va pronunţa peste o lună de zile, în privinţa oferteĭ celeĭ maĭ favorabile.

D. Ralle, fostul prefect de Fălciŭ, nu va publica de o cam dată scrisoarea D-luĭ Cantacuzino, în care regele este înjurat. D-sa aşteaptă ca D. Cantacuzino, să se afunde maĭ răŭ în greşalele sale pentru a-l nimici cu totul prin publicarea scrisoreĭ.

D-niĭ prim procuror Caracaş şi Gorjescu, judecător de instrucţie, aŭ făcut alaltă-erĭ o descîndere la casa luĭ Lopatinski din Iaşĭ, fostul administrator al băilor de la Slănic.

In urma uneĭ minuţioase perchiziţiĭ, aŭ descoperit într'o lădiţă din podul caseĭ, maĭ multe scrisorĭ şi acte compromiţătoare de-ale foştilor epitropĭ şi funcţionarĭ superiorĭ aĭ epitropieĭ Sf. Spiridon.

O măsură arbitrară s'a luat de către prefectul de poliţie. S'a dat ordin, ca după orele 12 noaptea, toate prostituatele care circulă pe calea Victorieĭ şi pe bulevard, să fie arestate. Acest ordin este menit să dea loc la o mulţime de abuzurĭ şi la arestărĭ de femeĭ absolut cinstite.

Recursul rezervistuluĭ Ţăranu va veni înaintea consiliuluĭ de războiŭ în ziua de şase Septembre.

Consiliul va fi prezidat de D. general Candiano-Popescu.

D. Stătescu, procuror-general pe lîngă Curtea de Apel din Bucureştĭ, s'a întors erĭ în Capitală, expirîndu-ĭ concediul ce a avut.

D. Dărăscu, judecător de instrucţie, şi-a dat erĭ ordonanţa definitivă în privinţa tîlhărieĭ din gara Periş.

D. Dărăscu, judecător de instrucţie, a refuzat cererea de liberare pe garanţie a cămătaruluĭ Mărculescu, care se află la Văcăreştĭ.

Prevenitul va cere tribunaluluĭ, liberarea sa pe garanţie.

Iată partea programuluĭ privitoare la primirea împăratuluĭ Frantz-Iosef, la Vîrciorova şi la cele-l'alte localităţĭ unde se va opri împăratul, pînă la Bucureştĭ.

*

In ziua de 15 Septembrie, întreaga divizie I-a din corpul I de armată va fi aşezată în linie de bătaie la frontieră, în apropiere de Vîrciorova, în aşa mod ca să poată fi văzută de împăratul Austrieĭ, din tren.

La intrarea în gara Vîrciorova, o companie cu muzică şi drapel va face onorurile militare. O baterie va da 101 tunurĭ în momentul intrăreĭ trenuluĭ în gară.

La oprirea trenuluĭ în gara Vîrciorova, D. general, comandant al corpuluĭ I de armată, avînd la stînga sa pe comandantul statuluĭ-major al corpuluĭ I, va prezinta împăratuluĭ Frantz-Iosef, situaţia şi raportul trupelor corpuluĭ I de armată; apoĭ se vor urca în trenul imperial.

*

In tot timpul, muzica va cînta imnul austriac.

*

După plecarea din gară, trenul va merge cu o foarte mică viteză, aşa ca împăratul să poată observa maĭ bine trupele din divizia I, aşezate de a lungul drumuluĭ ferat, în linie de bătaie. D. general va da explicaţiunile cerute.

La Severin, o companie cu muzică şi drapel va face onorurile cuvenite. 101 tunurĭ vor anunţa venirea în gară a trenuluĭ imperial.

Regele Romînieĭ, după ce va asista la serbarea inaugurăreĭ porţilor de fier, se va reîntoarce la Craiova unde va aştepta sosirea împăratuluĭ Austrieĭ.

*

Se vor afla la gară regele cu stat-majorul săŭ, casele civile şi militare, regina cu damele de onoare şi principele şi principesa Romînieĭ cu casele lor. De asemenea toţĭ D-niĭ miniştri cu Doamnele, şi ofiţeriĭ carĭ nu vor fi sub arme.

După ce o companie din divizia II-a, cu muzică şi drapel va face onorurile militare, trenul imperial, în care vor lua loc regele şi regina, principele şi principesa Romînieĭ şi D-niĭ miniştri, va merge încet aşa ca împăratul Austrieĭ să poată trece în revistă trupele din divizia II-a şi eleviĭ şcoaleĭ militare din Craiova.

La gările Slatina şi Piteştĭ, unde trenul se va opri, onorurile militare vor fi date de gărzĭ de onoare din divizia II-a.

Astă-zĭ dimineaţă, poliţia administrativă dimpreună cu ceĭ comunală a devastat casa cu toate dependinţele eĭ, proprietatea D-luĭ Toma Lerescu din str. Delea-Nouă No. 36.

Cu această ocazie s'a petrecut un scandal ne maĭ pomenit în privinţa căruia vom da detaliĭ precise în numărul viitor.

D. Lerescu, a căruia avere a fost distrusă de zbiriĭ poliţiştĭ, a fost şi arestat.

ECOURI

ADEVĔRUL ILUSTRAT de Lunĭ, 2 Septembre, are următorul cuprins:

Cronica săptămînală, de *Const. Mille.*

Toamnă, versurĭ, de *I. Costin.*

Bariera Simniculuĭ, nuvelă de *Al. Macedonski.*

Iubire, versurĭ, de *C. Xeni.*

Biletele Lineĭ, nuvelă, de *Quintus.*

Esther, nuvelă, de *Nora.*

Consiliĭ, versurĭ, de *St. O. Iosif.*

Eliseé Reclus, not. biogr., de *Rug.*

Sărutărĭ, versurĭ, de *Mision.*

Jucătoarele de cărţĭ, nuvelă, de *Aluta.*

Cîntece din Muntele Puru, de *Alin.*

O întîmplare ciudată, nuvelă, de *A. Steuermann.*

Epigramă, de *Virgiliu.*

Primejdie de moarte, roman.

Jocurĭ şi ditracţiĭ, etc.

ILUSTRAŢIUNI:

Elisée Reclus.

Adio, versurĭ cu ilustraţie.

Scene umoristice, de *Never.*

D. Hamangiŭ şi Cămătariĭ, gravură de actualitate.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ de astă-zi, PRIN CRIMA.

Ultima oră

In cercurile guvernamentale se vorbeşte că D. Poni şi-a dat demisia şi că D. Sturdza a telegrafiat D-luĭ Aurelian, rugîndu-l să primească D-luĭ departamentul instrucţiuneĭ publice.

D. Aurelian a şi primit propunerea D-luĭ Sturdza, şi imediat după venirea D-sale în Capitală, va fi numit ministru de instrucţiune publică.

POŞTA ZIARULUI

Unuĭ ploeştean.— Denunţarea D-tră fiind anonimă, nu i-am putut da curs. Am trimes însă scrisoarea D-luĭ ministru de războiŭ.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĚRUL»

124

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

VI

Tatăl și fiul

Ea era atît de drăguță, atît de grațioasă, tot de-o-dată atît de simplă, în cît el rămase uimit.

Monté-Léone, rîzînd, răspunse ducesei:

— Nu vreĭ maĭ mult de cît jumătate?... Asta-mĭ place...

Femeile în general și tu în particular, scumpa mea adorată, nu vă mulțumițĭ cu puțin.

— Ah! eŭ, răspunse ducesa cu o bucurie de copil, eŭ voiŭ avea plafondurile!...

De-o-dată, Imaculata,—care privia încă în juru-șĭ ca și cum n'ar maĭ fi vrut să plece din acest loc incîntător,— arătă luĭ Maurice, cu degetul, o pînză, pe care nu o văzuse pînă atuncĭ.

— Ce ĭ aceea? intrebă dînsa.

— E una din operele lucrate în tinerețe, răspunse Maurice.

— Vreĭ s'o ieĭ jos d'acolo?... Doresc s'o văd maĭ d'aproape.

Se depărtară amîndouĭ.

Monté-Léone șezu pe un divan și făcu semn luĭ Martin să ĭa loc lîngă dînsul.

— Femeile nu isprăvesc nicĭ-o-dată, zise dînsul.

Și cu toate astea, femeĭa de care vorbesc e perfectă.

Ochiĭ luĭ Martin păreaŭ că aprobă cu strășnicie vorbele prințuluĭ.

Monté-Léone continuă:

— Prémesnil mĭ-a spus erĭ seară că D-ta aĭ fost multă vreme omul de afacerĭ al caseĭ Berthier.

E adevărat?...

— Intocmaĭ.

— Comit o inpolitețĭ, dacă te-aș întreba pentru ce l-aĭ părăsit?...

— Am voit să lucrez pe socoteala mea.

Vocea luĭ Fontenay tremura, nedecisă.

— N'a fost alt-ceva la mijloc? inzistă Christoval, fixînd asupra luĭ Martin privirea sa limpede, dar imperioasă.

Vechiul om de afacerĭ răspunse numaĭ de cît:

— Intrasem în acea casă pe timpul mareluĭ baron.

Adoram pe fiul săŭ, căruĭa îĭ datoram totul.

Am rămas în postul ce mĭ se încredințase, atît cît am crezut că pot fi folositor ĭubituluĭ meŭ stăpîn...

Și aceasta a durat mult...

In urmă, m'am retras.

— Pentru ce?

— D. Louis Berthier are un caracter și un chip de a lucra, carĭ nu-'mĭ plăceaŭ de loc.

Dar eŭ consideram ca o datorie să sufăr aceste ciudățeniĭ,— și le-am suferit.

Intr'o zi însă, descurajarea mă cuprinse temeĭnic.

N'am maĭ crezut folositor să rămîn în casa asta, și am plecat.

Evident, Fontenay voia, în acelaș timp să vorbească și să și tacă.

Monté-Léone nu inzista și părea a se mulțumi cu cele ce spunea intervorbitorul săŭ.

— In ce stare se află astă-zĭ casa? întrebă prințul.

— Se zice că merge din răŭ în maĭ răŭ.

Louis Berthier e o inteligență prea ordinară, un om dominat de capriciĭ și vițiurĭ prea marĭ, ca să te poțĭ aștepta să conducă bine niște daraverĭ financiare așa de enorme.

Apoĭ, în jurul luĭ nu sînt de cît lipitorĭ...

— Carĭ?

— Nu maĭ vorbesc de nevastă-sa, o creĭatură stupidă și idioată, sgîrcită ca un Harpagon și mîndră ca un păun.

Dar sînt alțiĭ, alțiĭ...

— Carĭ?...

— Nepotu-săŭ de Graves, doctorul Lafont...

— Ah! despre de Graves, par'că am auzit ce-va, și apoĭ îĭ este nepot; cît despre cel-l'alt, după cum mi s'a spus, nu-ĭ e nicĭ rudă, nicĭ asociat...

Ce rost are acest Lafont pe lîngă Berthier?...

— Nu-ĭ e rudă, nicĭ asociat, răspunse Martin, dar îĭ costă scump de tot pe Louis prietenia acestuĭ Lafont.

Omul de afacerĭ se opri de-o-dată:

— Cunoștĭ pe faĭmosul bancher Georges Claine? zise el.

—Da, îl cunosc puțin, răspunse dînsul.

Dar pentru ce?...

— Poate să-țĭ dea informațiĭ mult maĭ bune; el ține, se zice, în mîĭnile sale soarta baronuluĭ Berthier.

Monté Léone n'avu timp să răspundă. Imaculata și Maurice se apropiaŭ.

— Atît de frumos e aicĭ, Christoval, zise ea, în cît aș sta toată ziua...

Dar mĭ-e foame...

Haĭdi să dejunăm.

Și întorcîndu-se către Maurice:

— Pe mîne dimineață, zise dînsa; nu-țĭ uita de făgăduĭală!...

— Oh! răspunse tînărul, să n'avețĭ nicĭ cea maĭ mică îndoĭală.

La ce oră vă pot vedea?

— Eŭ mă întorc de la Bois, unde mă duc cu Christoval în toate diminețele, pe la orele nouă.

O oră — adică pînă la zece — luăm masa.

De-aci în colo, sînt gata să te primesc orĭ-cînd.

Ea întinse mîna tînăruluĭ și fiind-că Fontenay era la dreapta fiuluĭ săŭ, strînse și mîna acestuĭa.

De la moartea Eleneĭ, Martin, care fusese veșnic un auster, nu-șĭ oprise privirile pe nicĭ o femeĭe; și, de asemenea, nicĭ o femeĭe din cîte întîlnise nu fusese în stare să-l emoționeze.

Dar simțind în mîna sa aceastá mică mînușă de Suedĭa, caldă, tremurătoare, par'că un fior îĭ străpunse corpul, — un fior așa de cĭudat, cum, poate, nu simțise nicĭ în cele maĭ frumoase zile ale tinerețeĭ.

Luă de jos—fără ca Maurice să vadă,— un buchet căzut din întîmplare și îl puse în pozunar cu evlavia unuĭ colegian.

— Oh! ce oamenĭ cum se cade! ce oamenĭ cum se cade! zicea Imaculata, frateluĭ săŭ, cînd scoboraŭ scara.

Christoval era înduĭoșat pînă la lacrimĭ.

— Așa e!... răspunse el duceseĭ. Amîndouĭ sînt curate giuvaerurĭ.

— Tatăl e și maĭ bun ca fiul, pe cinstea mea!... strigă, surd, tînăra femeĭe.

Ce ochĭ de copil are!... Ce ochĭ de copil! de și e om în toată puterea cuvîntuluĭ.

După față, nimenĭ n'ar crede că e tatăl pictoruluĭ.

Pare mult maĭ tînăr ca dînsul!

Și oprindu-se brusc, adăugă:

— Ochiĭ luĭ sînt negri, aĭ tăĭ sînt albaștri, Christoval, dar eĭ aŭ aceeaș expresiune dreaptă, onestă și bună.

Pe scară nu se maĭ afla nimenĭ.

Monté-Léone o luă de braț și, punîndu-șĭ buzele pe părul tinereĭ femeĭ, îĭ spuse:

— Fontenay e maĭ bun ca mine, o știĭ.

Nu e nimic în lume maĭ bun și maĭ nobil ca dînsul.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevěruluĭ" Pasagiul Bănceĭ Naționale